

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

NG.

ijs deuorati,
trius omnip
n si ex nihilo
s ex puluen
r poterit om
Christus, n.
occidunt co
re &c.
modo corpo
tibus ætern
ria eternal
stella in cla
m. Secundo,
get incom
id est, miseri
in gloria, id
infinitum,
naturale, id
ma, his qui
lum corpor
de sein hell
subeil vnd
exemplum
as, nisi priu
Ioan. 12. Sic
est, postiqui
quatuor ho
btilis, poti
n autem cor
arificata, al
rnam, Cet
nostræ fu
que cor.

*CREDO VITAM
æternam.*

C A P . XXXVI.

A R G U M E N T A .

1. *Unde habeatur pro certo, quod vita sit futura æterna.*
2. *Quid sit propriè vita æterna.*
3. *Quomodo vita æterna differat à morte æterna.*

Vod credimus esse vitam post hanc, nō aliunde probare possumus, nec ex ratione naturali, aut libris Philosophorū, qui plerunque in hoc certant & dubitant, sed ex dictis Christi & scripturis sacris, & nisi hic petatur confirmatio fidei istius articuli res vana erit: ideo ex verbo DEI confirmatur fides istius articuli. Sic inquit Daniel 12. Euigilabunt alij in vitam æternam, &c. hic nominat vitam æternam. Et Psal. 21. Laudabunt Dominū qui requirunt illum: viuent corda eorum in seculum seculi. Esai. 65. Ecce ego creo cœlos nouos, & terram nouam, & non erūt in memoria priora, & non affendent super cor, sed gaudebitis & exultabitis usq; in sempiternum in his quæ ego creo. Et Christus Ioā. 3. Sic pater dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in illum, non pereat, sed habeat vitam æternā. & Ioan. 5. Amen amen dico vobis, quia qui verbum meum audit & credit ei qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transiet à morte in vitam. Ecce magna & ingens promissio æternæ s. vite fit propter Christū, non est hic promissio de auro vel argento, aut de mundi pompis, sed de æterna vita & societate angelorū: multò igitur magis amplectenda est hæc vita æterna, quam temporalis momentanea.

Z 5 Pleriq;

Plerique veteres solebant olim prietibus insculper: considera æternitatem. Sic Apostolus ad Tit. i. nominat se Apostolum Iesu Christi uicta fidem electorum, per quam habemus spem vitæ æternæ. & 1. Thes. 4. inquit, semper cum Domino sumus: his scriptura locis oportet dare fidē, & nullatenus dubitare, & sic confirmatur fides huius articali de vita æterna.

Secundò, quid sit vita æterna, nunc tractemus. Et autem vita æterna cognitio Dei & Domini nostri Iesu Christi, quæ hic in fide & certissima spe in spiritu incipit, & manifestabitur post hanc vitā in æterno gaudio & felicitate. Sic inquit Christus Ioan. 17. Hęc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum. per hanc agnitionem qua agnosco Deum patrem omnipotentem, ut creatorum corporis & animæ, & datorum bonorum omnium: deinde, qua agnosco Christum filium Dei ut meū redemptorem: postremò, quod Deum Spiritum sanctum agnosco, ut meum sanctificatorem & illuminatorem: in tali igitur agnitione Dei incipio vivere in Spiritu & in fide, & in tali fide vivit iustus, Abakuc 2 hic in præsenti usq; post hanc mortem, tunc re apertè incipiet vita æterna in gaudio & felicitate ex clariore intuitu & cognitione Dei. Nam summa felicitas est atque erit, intueri Deum facie ad faciem. Quod si quis ratioperè delectatur, si viderit amissimam picturā, vel audiat dulcem harmoniam: quanto maior erit suauitas, intueri Deum, summum bonum, summū pulchrum? Est igitur vita æterna aliud nihil, nisi perpetua iustitia, perpetua sanitas, perpetuum gaudium, perpetua delectatio, & satietas omnium rerū, ita q̄ animus nihil amplius petat. Psal. 16. sabbatū cùm apparuerit gloria tua. Possumus quidē dicere quod sit vita æterna, sed perfectè explicare quid sit non possumus: nam dicitur Esai. 6. 4. & 1. Cor. 2. quod oculus non viderit, nec auris audiuerit, nec in corpore hominis

hominis ascenderit, quæ præparauit Deus diligenteribus se &c. hoc autem sumus ex scripturis, quod ibi non erit mors, neq; dolor, neq; tristitia, neq; famæ, neque sitis, neque frigus, neque calor, &cæt. Esai. 25. Apocalyps. 21. ibi erunt electi fulgentes, sicut Sol, Matthæi 13. & sicut Angeli Dei non nubentes, Matth. 22. ibi erunt variæ mansioes, Ioan. 14. Secundum quod quisque fecerit, habebit suum præmium. 1. Cor. 3. ibi non erit Sathanas, peccatum, mors, aut infernus, nec tribulatio, sed æterna lux & claritas in vera cognitione Dei, atque æternum gaudium & felicitas. Igitur Apostolus ad Roman. 8. inquit: Non sunt dignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Ex his omnibus agnoscamus immensam Christi gratiam & charitatem erga nos, qui, ut hæc haberemus, & æternam felicitatem, & vitam acquirere possemus, venit in mundum, & mortuus est pro peccatis nostris, & resurrexit propter iustificationem nostram, Roman. 4.

Tertio, mors æterna dicitur damnatio perpetua malorum. Mors naturæ et si interficerit sanctos Dei, Christus tamen ipsis reddit vitam æternam, sicut Ioan. 3. Amen amen dico vobis, qui sermonem meum seruauerit, mortem non videbit in æternum. Et Ioan. 11. Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, viuet. Pœna autem damnatorum perpetua est, sicut Christus vocat ignem æternum, Matth. 25. & Matt. 3. Ioannes vocat ignem inextinguibilem, & Esai. vlt. dicitur: Vermis illorum non morietur, id est, accusatio & terror conscientie de ira Dei: & ignis non extinguetur. Eandem que sententiam Christus ipse Marc. 9. propè de verbo ad verbum repetit. Differunt ergo vita & mors æterna, non in æternitate, quia ambo æterna, sed in gloria, gaudio, & felicitate, atque poena, terrore & luctu: nam ibi erunt tenebrae exteriores, ubi est fletus & Matt. 8. 3.. folidor dentium, Lucæ 13. Augustin. Sermone 109. de 22. 24. 15. 2 tempore:

tempore: Expectamus, inquit ergo ipsam vitam æternam, adhuc enim non totum corpus accepit, caput quidem in cœlo est, id est, Christus: membra adhuc in terra sunt: nec caput solum accepturum est hereditatem, & corpus relinquetur: totus Christus accepturus est hereditatem, id est, vitam æternam: totus secundum hominem, id est, caput & corpus, membra autem Christi sumus: & hereditas veniet, cum illis omnia transierunt: hoc bonū accepturi sumus quod non transibit, & hoc malum evasuri quod non transibit: quia quæ promisit Deus in futuro, æterna sunt, ut vita æterna, ignis eternus. Amemus ergo quod promisit, & timeamus quod minatur. Amen. Hæc August.

F I
N
I S
LIBRI SECUNDI.

